QURAN (FINNISH)

18 - AL-KAHF (Luolan suura)

1. Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka on palvelijalleen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt tÃ¤mÃ¤n Kirjan eikÃ¤ ole pÃ¤Ã¤stÃ¤nyt siihen minkÃ¤Ã¤nlaista vilppiÃ¤.

2. HÃ¤n on laatinut sen suorasukaiseksi, jotta se varoittaisi heitÃ¤ HÃ¤neltÃ¤ tulevasta ankarasta rangaistuksesta, mutta myÃ¶s toisi ilosanoman uskovaisille, jotka harjoittavat hyviÃ¤ tekoja, ettÃ¤ heitÃ¤ odottaa ihana palkka, josta he alati saavat nauttia.

3. Se on varoituksena myÃ¶s niille, jotka sanovat Jumalan hankkineen lapsen.

4. HeillÃ¤ ei ole tietoa enempÃ¤Ã¤ kuin heidÃ¤n esi-isillÃ¤Ã¤nkÃ¤Ã¤n.

5. HeidÃ¤n suustaan tulee arveluttavaa puhetta: heidÃ¤n sanansa ovat pelkkÃ¤Ã¤ valhetta.

6. EhkÃ¤ sinÃ¤ ahdistat itseÃ¤si murehtimalla heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤, jos he eivÃ¤t usko tÃ¤hÃ¤n Koraaniin.

7. Kaiken, mitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on, Me olemme luonut koristukseksi, koetellaksemme, kuka heistÃ¤ on teoissaan etevin.

8. Totisesti, kaiken mitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on, Me muutamme autioksi erÃ¤maaksi.

9. Arveletko sinÃ¤, ettÃ¤ Luolassa asuneet sekÃ¤ kirjoitustaulu ovat ihmemerkkejÃ¤mme?

10. Kun joukko nuoria miehiÃ¤ pakeni Luolaan huutaen: Â»Herra, suo meille armosi ja osoita meille oikea suunta yrityksessÃ¤mme!Â»

11. niin Me ummistimme heidÃ¤n korvansa luolassa useiksi vuosiksi.

12. Sitten Me saatoimme heidÃ¤t ennalleen voidaksemme erottaa, kumpi kahdesta ryhmÃ¤stÃ¤ osaisi paremmin arvioida siellÃ¤ viettÃ¤mÃ¤nsÃ¤ ajan pituuden.

13. Kerromme sinulle nyt totuudenmukaisesti, oi Muhammed, heidÃ¤n tarinansa. Totisesti, he olivat nuoria miehiÃ¤, jotka uskoivat Herraansa, ja me vahvistimme heitÃ¤ johdatuksessa.

14. Ja Me vahvistimme heidÃ¤n sydÃ¤miÃ¤nsÃ¤, kun he nousivat ja lausuivat: Â»Herramme on taivaitten ja maan Herra. Emme milloinkaan huuda avuksemme ketÃ¤Ã¤n muuta jumalaa kuin HÃ¤ntÃ¤, sillÃ¤ jos sellaista tekisimme, puhuisimme tÃ¶rkeÃ¤tÃ¤ valhetta.

15. Kansamme on ottanut Jumalan rinnalle muita jumalia. Miksi he eivÃ¤t esitÃ¤ heistÃ¤ mitÃ¤Ã¤n selvÃ¤Ã¤ todistusta? Kuka onkaan vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisempi kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valheita Jumalasta?

16. Muistakaa, miten erkanitte heistÃ¤ ja siitÃ¤, mitÃ¤ he palvelivat Jumalan ohella. - Paetkaa siis luolaan, ja Jumala on osoittava teille armoansa ja antava yrityksenne menestyÃ¤.Â»

17. Olisit voinut nÃ¤hdÃ¤, miten aurinko noustessaan kÃ¤Ã¤ntyi oikealle heidÃ¤n luolastaan ja laskiessaan jÃ¤tti heidÃ¤t vasemmalle puolelleen. Ja he makasivat luolan onkalossa. TÃ¤mÃ¤ on erÃ¤s Jumalan merkeistÃ¤. Kenelle Jumala antaa johdatuksensa, hÃ¤n kulkee oikeata tietÃ¤, mutta ken on kadotettu, hÃ¤nelle et lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n auttajaa, joka saisi hÃ¤net oikealle tielle.

18. Voisit ehkÃ¤ arvella, ettÃ¤ he olivat valveilla, vaikka he nukkuivat, sillÃ¤ Me annoimme heidÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyÃ¤ vuoroin oikealle, vuoroin vasemmalle kyljelleen, ja heidÃ¤n koiransa makasi kÃ¤pÃ¤lÃ¤t ojennettuina kynnyksellÃ¤. Jos sinÃ¤ olisit katsahtanut heihin, olisit varmasti kÃ¤Ã¤ntynyt ympÃ¤ri ja kiiruhtanut pois, ja mielesi olisi tÃ¤yttynyt pelolla heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤.

19. Ja sitten Me herÃ¤timme heidÃ¤t, jotta he olisivat voineet kysellÃ¤ toisiltaan. ErÃ¤s heistÃ¤ lausui: Â»Kauanko olette viipyneet

tÃ¤Ã¤llÃ¤?Â» He vastasivat: Â»Olemme viipyneet vain pÃ¤ivÃ¤n tai osan siitÃ¤.Â» Toiset sanoivat: Â»Herranne tietÃ¤Ã¤ parhaiten, miten kauan olette viipyneet, mutta lÃ¤hettÃ¤kÃ¤Ã¤ joku joukostanne kaupunkiin mukanaan nÃ¤mÃ¤ rahat. HÃ¤n katsokoon, kenellÃ¤ kaupungin asukkaista on puhtaimpia elintarpeita, ja tuokoon niistÃ¤ osan tÃ¤nne. Mutta olkoon hÃ¤n varovainen Ã¤lkÃ¶Ã¶nkÃ¤ mainitko teistÃ¤ kenellekÃ¤Ã¤n.

20. SillÃ¤ totisesti, jos he teidÃ¤t saavat valtaansa, he kivittÃ¤vÃ¤t teidÃ¤t kuoliaaksi tai pakottavat kÃ¤Ã¤ntymÃ¤Ã¤n uskoonsa, ja silloin ette voi enÃ¤Ã¤ koskaan tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤.Â»

21. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me saatoimme ilmi heidÃ¤n asiansa, jotta ihmiset, jotka kiistelivÃ¤t keskenÃ¤Ã¤n heistÃ¤, tietÃ¤isivÃ¤t, ettÃ¤ Jumalan lupaus on tosi ja ettÃ¤ viimeisen hetken tulemisesta ei ole epÃ¤ilystÃ¤. He sanoivat: Â»PystyttÃ¤kÃ¤Ã¤ rakennus heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤! HeidÃ¤n Herransa tuntee heidÃ¤t parhaiten. Â»Ne, jotka olivat mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤viÃ¤ heidÃ¤n asioissansa, sanoivat: Â»Totisesti, me rakennamme moskeijan heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤.Â»

22. He sanovat nyt: Â»Kolme oli heitÃ¤ (nukkujia), neljÃ¤s oli heidÃ¤n koiransa.Â» He sanovat myÃ¶s: Â»Viisi oli, kuudes oli heidÃ¤n koiransa.Â» He arvailevat nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶miÃ¤ asioita ja sanovat: Â»SeitsemÃ¤n oli, ja kahdeksas oli heidÃ¤n koiransa.Â» Sano: Â»Herrani tietÃ¤Ã¤ parhaiten heidÃ¤n lukumÃ¤Ã¤rÃ¤nsÃ¤, vain harvat tuntevat heidÃ¤t. Ã„lÃ¤ kiistele heidÃ¤n kanssansa niistÃ¤ paitsi kenties pÃ¤tevÃ¤stÃ¤ syystÃ¤, Ã¤lÃ¤kÃ¤ keneltÃ¤kÃ¤Ã¤n kysele heidÃ¤n asioitaan.

23. Ã„lÃ¤kÃ¤ puhu mistÃ¤Ã¤n nÃ¤in: Â»Totisesti, tÃ¤mÃ¤n minÃ¤ olen tekevÃ¤ huomennaÂ», lisÃ¤Ã¤mÃ¤ttÃ¤: Â»jos Jumala niin sallii.Â»

24. Ja milloin ikinÃ¤ satut sen unohtamaan, niin muista Herraasi ja sano: Â»EhkÃ¤ Herra johdattaa minut tielle, joka on oikeampi kuin tÃ¤mÃ¤.Â»

25. Ja he viipyivÃ¤t luolassaan kolmesataa vuotta ja yhdeksÃ¤n lisÃ¤ksi.

26. Sano: Â»Jumala tietÃ¤Ã¤ parhaiten, miten kauan he viipyivÃ¤t. HÃ¤nelle kuuluvat taivaitten ja maan salaisuudet. Kuinka oivallinen onkaan HÃ¤nen nÃ¤kÃ¶nsÃ¤ ja kuinka oivallinen HÃ¤nen kuulonsa. HeillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n suojelijaa paitsi HÃ¤n, eikÃ¤ kukaan tiedÃ¤ HÃ¤nen ratkaisuistaan.Â»

27. Lue heille, mitÃ¤ sinulle on ilmoitettu Herrasi kirjasta. HÃ¤nen sanaansa ei voida muuttaa, etkÃ¤ sinÃ¤ paitsi HÃ¤ntÃ¤ lÃ¶ydÃ¤ mitÃ¤Ã¤n turvaa.

28. Ole sÃ¤vyisÃ¤ niitÃ¤ kohtaan, jotka aamuin ja illoin rukoilevat Herraansa halaten HÃ¤nen lÃ¤heisyyttÃ¤Ã¤n. Ã„lkÃ¶Ã¶t silmÃ¤si kÃ¤Ã¤ntykÃ¶ pois heistÃ¤ himoitessaan tÃ¤mÃ¤n maallisen elÃ¤mÃ¤n koreuksia. Ã„lÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n tottele sitÃ¤, jonka sydÃ¤men Me olemme sulkenut MeitÃ¤ ajattelemasta, joka on kulkenut himojensa teitÃ¤ ja jonka pahatteot ylittÃ¤vÃ¤t kaikki rajat.

29. Sano: Â»Totuus on tullut Herraltanne; ken tahansa sitÃ¤ haluaa uskoa, hÃ¤n uskokoon, ja ken tahansa tahtoo epÃ¤illÃ¤, antakaa hÃ¤nen epÃ¤illÃ¤. Totisesti, vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤ varten Me olemme valmistanut tulen, joka aitauksena heidÃ¤t ympÃ¤rÃ¶i. Ja jos he rukoilevat apua, niin he avukseen saavat vettÃ¤, joka on kuin sulaa vaskea ja polttaa heidÃ¤n kasvonsa. Kauhea on heidÃ¤n juomansa ja surkea heidÃ¤n leposijansa.

30. Mutta mitÃ¤ niihin tulee, jotka uskovat ja harjoittavat hyvÃ¤ntekevÃ¤isyyttÃ¤, niin me totisesti emme haaskaa sen palkkaa, joka hyvÃ¤Ã¤ tekee.

31. HeitÃ¤ varten ovat autuaat puutarhat, joissa joet virtaavat. SiellÃ¤ he saavat kantaa kultaisia rannerenkaita ja ovat puettuna vihreihin vaippoihin, jotka ovat hienoa ja paksua silkkiÃ¤, ja he istuvat valtaistuimella. Oivallinen on heidÃ¤n palkkansa ja mitÃ¤ ihanin heidÃ¤n leposijansa.

32. EsitÃ¤ heille vertaus kahdesta miehestÃ¤: Me olimme antanut toiselle heistÃ¤ kaksi viinitarhaa, joita taatelipalmut ympÃ¤rÃ¶ivÃ¤t, ja niiden vÃ¤lille sijoitimme vihreitÃ¤ vainioita.

33. Kumpikin puutarha tuotti hedelmÃ¤nsÃ¤, eikÃ¤ siellÃ¤ ollut mitÃ¤Ã¤n vajavaista. Ja puutarhojen uomiin Me johdimme virran.

34. Ja niiden omistajalla oli sadonkorjuun aika. Ja hÃ¤n lausui naapurilleen keskustellessaan hÃ¤nen kanssaan: Â»Totisesti, minulla on enemmÃ¤n rikkautta kuin sinulla ja olen kunnioitetumpi ihmisten keskuudessa.Â»

35. Ja hÃ¤n astui puutarhaansa vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisyys sydÃ¤messÃ¤Ã¤n. HÃ¤n sanoi: Â»En usko, ettÃ¤ tÃ¤mÃ¤ milloinkaan

hÃ¤viÃ¤Ã¤,

36. enkÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ viimeinen Hetki koskaan tulee. Mutta jos minun kuitenkin on palattava Herrani luo, olen varmasti lÃ¶ytÃ¤vÃ¤ paremman paikan kuin tÃ¤mÃ¤.Â»

37. HÃ¤nen naapurinsa, joka keskusteli hÃ¤nen kanssaan, vastasi: Â»EtkÃ¶ usko HÃ¤ntÃ¤, joka sinut loi tomusta ja sitten siemenestÃ¤ ja muovaili sinut tÃ¤ydelliseksi ihmiseksi?

38. MinÃ¤ pidÃ¤n HÃ¤ntÃ¤ Herranani enkÃ¤ aseta ketÃ¤Ã¤n muuta HÃ¤nen rinnalleen.

39. Ja miksi et sanonut astuessasi puutarhaasi: (tapahtukoon) mitÃ¤ Jumala tahtoo. Ilman HÃ¤nen apuaan minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n voimaa. Jos arvelet minun olevan kÃ¶yhemmÃ¤n mitÃ¤ rikkauteen ja lapsiin tulee,

40. niin voi kÃ¤ydÃ¤ niin, ettÃ¤ Herrani antaa minulle parempaa kuin sinun puutarhasi ja lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tulen taivaasta sen tuhoksi, niin ettÃ¤ se tulee erÃ¤maaksi, jossa ei kasva mitÃ¤Ã¤n.

41. Tai HÃ¤n voi kuivata sen veden, niin ettet saa sitÃ¤ mistÃ¤Ã¤n.Â»

42. NiinpÃ¤ tuhoutuikin hÃ¤nen hedelmÃ¤satonsa, ja hÃ¤n vÃ¤Ã¤nteli kÃ¤siÃ¤Ã¤n ajatellessaan, mitÃ¤ kaikkea hÃ¤n siihen oli kuluttanut; myÃ¶s puut runkoineen sortuivat maahan, ja hÃ¤n sanoi: Â»Voi, jospa en olisi asettanut ketÃ¤Ã¤n Herrani rinnalle.Â»

43. EikÃ¤ ollut joukkoa, joka Jumalasta riippumatta olisi hÃ¤ntÃ¤ auttanut, eikÃ¤ hÃ¤n apua saanut.

44. Katso, apu tulee totuuden Jumalalta: HÃ¤n on paras palkitsemisessa ja HÃ¤n antaa parhaan lopun.

45. EsitÃ¤ heille myÃ¶s vertaus tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤stÃ¤! Se on kuin sade, jonka Me taivaasta alas lÃ¤hetÃ¤mme, niin ettÃ¤ se imeytyy maan kasveihin, mutta sitten kaikki kuivuu korsiksi, jotka tuuli puhaltaa hajalleen. Jumala on vÃ¤kevÃ¤ yli kaiken.

46. Rikkaus ja lapset ovat tÃ¤mÃ¤n maailman aarteita, mutta jatkuvat hyvÃ¤t teot antavat Herrasi edessÃ¤ paremman palkkion ja toivon.

47. Ja tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin Me saatamme vuoret siirtymÃ¤Ã¤n ja jolloin nÃ¤et maan autiona tasankona, ja silloin Me kokoamme heidÃ¤t yhteen, emmekÃ¤ ketÃ¤Ã¤n heistÃ¤ unohda.

48. Ja heidÃ¤t asetetaan jÃ¤rjestynein rivein seisomaan Herrasi eteen, ja Me sanomme heille: Â»Totisesti, nyt tulette eteemme samanlaisina, joiksi Me teidÃ¤t alussa loimme, mutta te kuvittelitte, ettemme milloinkaan asettaisi teille mÃ¤Ã¤rÃ¤aikaan

49. Ja sitten otetaan esille kirja, ja sinÃ¤ nÃ¤et syntisten pelkÃ¤Ã¤vÃ¤n sitÃ¤, mitÃ¤ se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤. Ja he sanovat: Â»Voi meitÃ¤, millainen kirja tÃ¤mÃ¤ onkaan! SiinÃ¤ ei ole unohdettu pientÃ¤ eikÃ¤ suurta, vaan kaikki on siihen merkitty.Â» Ja silmiensÃ¤ edessÃ¤ he nÃ¤kevÃ¤t kaiken, mitÃ¤ ovat tehneet. Herrasi ei tee vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ kenellekÃ¤Ã¤n.

50. Kun Me lausuimme enkeleille: Â»Kumartakaa ihmistÃ¤, niin he kumartuivat kaikki paitsi saatana. HÃ¤n oli dzinni ja siksi tottelematon Herransa kÃ¤skylle. Otatteko siis hÃ¤net ja hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isensÃ¤ suojelijoiksenne mieluummin kuin Minut? He ovat teidÃ¤n vihollisianne. Onneton on tÃ¤mÃ¤ vaihdos vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisille.

51. En kutsunut heitÃ¤ todistajina lÃ¤snÃ¤olemaan taivaita ja maata luodessani enkÃ¤ heitÃ¤ itseÃ¤nsÃ¤kÃ¤Ã¤n luodessani. En myÃ¶skÃ¤Ã¤n kutsunut kansan viettelijÃ¶itÃ¤ ojentamaan minulle auttavaa kÃ¤ttÃ¤nsÃ¤.

52. Ja kun se pÃ¤ivÃ¤ tulee, jolloin HÃ¤n sanoo: Â»Kutsukaa nyt niitÃ¤, joita kuvittelette vertaisikseni!Â» ja he kutsuvat, niin nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t heille vastaa, koska Me nostamme kuolettavan vihan heidÃ¤n vÃ¤lillensÃ¤.

53. Syntiset nÃ¤kevÃ¤t tulen ja tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ heidÃ¤t syÃ¶stÃ¤Ã¤n siihen, eivÃ¤tkÃ¤ he lÃ¶ydÃ¤ paikkaa, minne pelastautua.

54. Ja totisesti, tÃ¤ssÃ¤ Koraanissa Me olemme ihmissuvulle erilaisin vertauksin selittÃ¤nyt kaiken, mutta ihminen on luotujen joukossa suurin kiistelijÃ¤.

55. MikÃ¤Ã¤n ei estÃ¤ ihmisiÃ¤ uskomasta, saatuaan johdatuksen, eikÃ¤ anomasta anteeksiantoa Herraltansa ennen kuin muinaisten kansojen kohtalo toistuu heillekin ja tuskantuomio lankeaa heille heidÃ¤n silmiensÃ¤ edessÃ¤.

56. Emme Me lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ muuta varten lÃ¤hettÃ¤nyt kuin ilosanomain tuojiksi ja varoittajiksi, mutta epÃ¤uskoon antautuneet

kiistelevÃ¤t valheellisin puhein vÃ¤Ã¤rentÃ¤Ã¤kseen siten totuuden. Ja he pitÃ¤vÃ¤t Minun merkkejÃ¤ni ja heidÃ¤n varoittamistaan leikkinÃ¤.

57. Kuka on vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisempi kuin se, joka kÃ¤Ã¤ntyy pois, kun hÃ¤ntÃ¤ muistutetaan Herransa merkeistÃ¤, ja unohtaa, mitÃ¤ hÃ¤nen kaksi kÃ¤ttÃ¤nsÃ¤ ovat tehneet? Totisesti, Me olemme pannut verhot heidÃ¤n sydÃ¤ntensÃ¤ ylle, jotta he eivÃ¤t sitÃ¤ ymmÃ¤rtÃ¤isi, ja olemme sulkenut heidÃ¤n korvansa. Ja jos sinÃ¤ kutsut heitÃ¤ oikealle tielle, he eivÃ¤t konsanaan anna itseÃ¤nsÃ¤ opastaa.

58. Herrasi on kaikkein anteeksiantavaisin, laupeuden haltija. Jos HÃ¤n olisi kÃ¤ynyt heihin kÃ¤siksi heidÃ¤n tekojensa mukaan, HÃ¤n olisi jouduttanut heidÃ¤n tuomiotaan. Mutta heille on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty hetkensÃ¤, jota he eivÃ¤t kykene vÃ¤lttÃ¤mÃ¤Ã¤n.

59. Ja kun Me hÃ¤vitimme ne kaupungit, joiden asukkaat olivat tehneet syntiÃ¤, se tapahtui siksi, ettÃ¤ olimme mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt niiden hÃ¤vityksen hetken.

60. Ja Mooses lausui nuorelle palvelijalleen: Â»En pysÃ¤hdy ennen kuin saavutan kahden meren yhtymiskohdan, vaikka saisin kulkea vuosikausia.Â»

61. Mutta kun he saavuttivat yhtymiskohdan, he unohtivat kalansa, niin ettÃ¤ se lÃ¶ysi tiensÃ¤ mereen aukon kautta.

62. Kun he sitten olivat pÃ¤Ã¤sseet siitÃ¤ ohi, Mooses lausui palvelijalleen: Â»Ota esille aamiaisemme; totisesti, me olemme rasittuneet matkallamme.Â»

63. Palvelija vastasi: Â»Huomasitko mitÃ¤Ã¤n, kun lepÃ¤simme kalliolla? MinÃ¤ unohdin sinne kalan, eikÃ¤ kukaan muu kuin saatana saanut minua unohtamaan sitÃ¤, ja se lÃ¶ysi tiensÃ¤ mereen perin ihmeellisellÃ¤ tavalla.Â»

64. Mooses sanoi: Â»Tuolla on paikka, jota etsimme.Â» Sitten he palasivat takaisin seuraten jÃ¤lkiÃ¤Ã¤n.

65. PerillÃ¤ he tapasivat erÃ¤Ã¤n palvelijamme, jolle Me olimme osoittanut armoamme ja jolle olimme opettanut omaa viisauttamme.

66. Mooses sanoi hÃ¤nelle: Â»Saanko minÃ¤ seurata sinua sillÃ¤ ehdolla, ettÃ¤ opetat minulle sellaista, mitÃ¤ itsellesi on opetettu Oikeasta TiestÃ¤?Â»

67. HÃ¤n vastasi: Â»Totisesti, sinÃ¤ et kykene pysymÃ¤Ã¤n kÃ¤rsivÃ¤llisenÃ¤ minun kanssani.

68. Ja miten voisitkaan olla kÃ¤rsivÃ¤llinen asioissa, joita sinun tietÃ¤mykseni ei kÃ¤sitÃ¤?Â»

69. Mooses lausui: Â»Tulet kyllÃ¤ huomaamaan, ettÃ¤ minÃ¤, jos Jumala niin sallii, pysyn kÃ¤rsivÃ¤llisenÃ¤ enkÃ¤ ole sinulle tottelematon missÃ¤Ã¤n asiassa.Â»

70. HÃ¤n vastasi: Â»Jos siis minua seuraat, Ã¤lÃ¤ kysele minulta mitÃ¤Ã¤n, ennen kuin minÃ¤ siitÃ¤ sinulle puhun.Â»

71. Sitten he kulkivat tietÃ¤Ã¤n, kunnes astuivat erÃ¤Ã¤seen veneeseen, johon hÃ¤n teki reiÃ¤n. Mooses kysyi: Â»TeetkÃ¶ siihen reiÃ¤n hukuttaaksesi sen matkustajat? Totisesti, oletpa menetellyt perin omituisesti.Â»

72. Toinen vastasi: Â»EnkÃ¶ sinulle sanonut, ettet kykenisi tyynesti kestÃ¤mÃ¤Ã¤n minun rinnallani?Â»

73. Mooses sanoi: Â»Ã„lÃ¤ soimaa minua siitÃ¤, minkÃ¤ unohdin, Ã¤lÃ¤kÃ¤ tee taakkaani minulle liian vaikeaksi.Â»

74. Sitten he jatkoivat matkaansa, kunnes kohtasivat pojan, jonka hÃ¤n surmasi. Mooses sanoi: Â»Oletko surmannut viattoman henkilÃ¶n, joka ei ole ketÃ¤Ã¤n tappanut? Totisesti, olet tehnyt pahan tyÃ¶n.Â»

75. HÃ¤n vastasi: Â»EnkÃ¶ sinulle sanonut, ettet kykenisi tyynesti kestÃ¤mÃ¤Ã¤n minun rinnallani?Â»

76. Mooses sanoi: Â»Jos minÃ¤ tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen sinulta vielÃ¤ jotakin kyselen, Ã¤lÃ¤ minua enÃ¤Ã¤ opasta. Olet saanut minulta riittÃ¤vÃ¤n anteeksipyynnÃ¶n.Â»

77. Sitten he jatkoivat matkaansa, kunnes saapuivat erÃ¤Ã¤n kaupungin asukkaitten luokse ja pyysivÃ¤t heiltÃ¤ ruokaa, mutta nÃ¤mÃ¤ kieltÃ¤ytyivÃ¤t ottamasta heitÃ¤ vieraakseen. Silloin he tapasivat kaupungissa muurin, joka oli sortumaisillaan, ja he korjasivat sen tukevaksi. Mooses lausui: Â»Jos olisit tahtonut, olisit saanut siitÃ¤ tyÃ¶palkan.Â»

78. Toinen vastasi: Â»TÃ¤ssÃ¤ tulee meille ero. Annan nyt sinulle selityksen siitÃ¤, mitÃ¤ et kyennyt odottamaan.

79. Vene kuului kÃ¶yhille ihmisille, jotka raatavat merellÃ¤. MinÃ¤ halusin vioittaa sen, koska heitÃ¤ ahdisti kuningas, joka vÃ¤kivalloin otti haltuunsa kaikki veneet.

80. Pojalla taas oli uskovaiset vanhemmat, ja me estimme hÃ¤net tekemÃ¤stÃ¤ heille vÃ¤kivaltaa kapinallisuudessaan ja uskottomuudessaan.

81. Samalla me toivoimme, ettÃ¤ heidÃ¤n Herransa antaisi heille hÃ¤nen asemestaan pojan, joka olisi viattomampi ja lÃ¤hempÃ¤nÃ¤ armoa.

82. Muuri kuuluu kahdelle kaupungin orvolle pojalle. Muurin juurella on aarre heitÃ¤ varten, ja heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ oli hyvÃ¤ mies. Herrasi tahtoi, ettÃ¤ he ensin tulisivat tÃ¤ysi-ikÃ¤isiksi ja sitten ottaisivat aarteen Herrasi armona. EnkÃ¤ minÃ¤ tehnyt tÃ¤tÃ¤ kaikkea omasta aloitteestani: tÃ¤mÃ¤ on selitys siihen, mitÃ¤ sinÃ¤ et kyennyt odottamaan.Â»

83. Ihmiset kyselevÃ¤t sinulta myÃ¶s tietoja Kaksisarvisesta. Sano: Â»Olen kertova teille jotakin hÃ¤nestÃ¤.Â»

84. Totisesti, Me perustimme hÃ¤nen maallisen valtansa ja annoimme hÃ¤nelle kaikkia apuneuveja.

85. HÃ¤n eteni yhtÃ¤ suuntaa, kunnes saapui sinne, missÃ¤ aurinko laskee, ja

86. nÃ¤ki sen laskevan kuumaan lÃ¤hteeseen, ja hÃ¤n tapasi lÃ¤histÃ¶llÃ¤ ihmisiÃ¤.

87. Me lausuimme: Â»Oi Kaksisarvinen. SinÃ¤ voit tuottaa heille kÃ¤rsimyksiÃ¤ tai saatat lÃ¶ytÃ¤Ã¤ jotakin hyvÃ¤Ã¤ heistÃ¤.Â» HÃ¤n vastasi: Â»SitÃ¤ me kuritamme, joka on vÃ¤Ã¤rÃ¤mielinen, ja sitten lÃ¤hetÃ¤mme hÃ¤net takaisin Herransa luokse, niin ettÃ¤ HÃ¤n voi rangaista hÃ¤ntÃ¤ ankaralla kÃ¤rsimyksellÃ¤.

88. Mutta sitÃ¤, joka uskoo ja tekee hyvÃ¤Ã¤, odottaa runsas palkka, ja lempeÃ¤llÃ¤ Ã¤Ã¤nellÃ¤ Me annamme hÃ¤nelle kÃ¤skymme.Â»

89. Sitten hÃ¤n kulki toista suuntaa,

90. kunnes saapui paikkaan, jossa aurinko nousee, ja huomasi sen nousevan ihmisten yli, joille Me emme ollut antanut mitÃ¤Ã¤n varjosuojaa auringon puolelle.

91. NÃ¤in oli asia. Je Me tiesimme tÃ¤ydellisesti, miten hÃ¤nen laitansa oli.

92. Sitten hÃ¤n kulki vielÃ¤ yhtÃ¤ suuntaa, kunnes saapui kahden kalliomuurin vÃ¤liseen laaksoon ja

93. tapasi nÃ¤iden vuorten takana ihmisiÃ¤, jotka saattoivat tuskin ymmÃ¤rtÃ¤Ã¤ ainoatakaan sanaa.

94. He sanoivat: Â»Oi Kaksisarvinen, totisesti, Goog ja Maagog levittÃ¤vÃ¤t pahaa maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; onko meidÃ¤n suoritettava sinulle veroa sillÃ¤ ehdolla, ettÃ¤ rakennat muurin heidÃ¤n ja meidÃ¤n vÃ¤lillemme?Â»

95. HÃ¤n vastasi: Â»Se (valtakunta veroineen), minkÃ¤ Herrani on minulle perustanut, on minulle paras, joten riittÃ¤Ã¤, kun autatte minua tyÃ¶voimalla, niin ettÃ¤ voin rakentaa lujan muurin teidÃ¤n ja heidÃ¤n vÃ¤lilleen.

96. Tuokaa minulle rautamÃ¶hkÃ¤leitÃ¤.Â» (NiitÃ¤ tuotiin) kunnes hÃ¤n oli tÃ¤yttÃ¤nyt kummankin vuoren vÃ¤lissÃ¤ olevan solan. HÃ¤n sanoi: Â»Puhaltakaa!Â» He puhalsivat, kunnes rauta hehkui kuin tuli. Sitten hÃ¤n sanoi: Â»Tuokaa nyt minulle sulaa kuparia, jotta voin valaa sen kaiken yli.Â»

97. Silloin he (maahantunkijat) eivÃ¤t pystyneet kiipeÃ¤mÃ¤Ã¤n sen ylitse eivÃ¤tkÃ¤ kaivautumaan alitse.

98. HÃ¤n sanoi vielÃ¤: Â»TÃ¤mÃ¤ on Herrani suoma armo, mutta kun Herrani lupaus kÃ¤y toteen, silloin HÃ¤n on murentava sen maan tomuksi, sillÃ¤ Herrani lupaus on tosi.Â»

99. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me annamme joidenkuiden heistÃ¤ tÃ¶rmÃ¤tÃ¤ toisia vastaan. Silloin puhalletaan pasuunoihin ja Me kokoamme heidÃ¤t kaikki yhteen.

100. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me avaamme helvetin kauhistuttavana nÃ¤kynÃ¤ uskottomille.

101. HeidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ olivat verhotut Minun varoituksiltani, eivÃ¤tkÃ¤ he myÃ¶skÃ¤Ã¤n voineet niitÃ¤ kuulla.

102. Luulevatko uskottomat, ettÃ¤ he voivat suojelijoikseen ottaa palvelijoitani Minun sijastani? Totisesti, Me olemme valmistanut

helvetin uskottomien asuinpaikaksi.

103. Sano: Â»Ilmoitanko teille, ketkÃ¤ tekojensa vuoksi joutuvat pahimmin hÃ¤viÃ¶lle?Â»

104. Ne ovat niitÃ¤, joiden ponnistelut tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ovat menneet hukkaan, vaikka he luulevat tekevÃ¤nsÃ¤ hyvÃ¤Ã¤.

105. Ne ovat niitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko Herransa merkkeihin eivÃ¤tkÃ¤ HÃ¤nen tulemiseensa. Siksi ovat myÃ¶s heidÃ¤n tekonsa mitÃ¤ttÃ¶miÃ¤, niin ettÃ¤ Me emme niitÃ¤ vaa'assa punnitse ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

106. Senvuoksi heidÃ¤n palkkansa on oleva helvetti, koska he olivat uskottomia ja koska he pitivÃ¤t Minun merkkejÃ¤ni ja lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ni pilkkana.

107. Totisesti, niiden asuinpaikoiksi, jotka uskovat ja jotka suorittavat hyviÃ¤ tekoja, tulevat autuaat puutarhat.

108. SiellÃ¤ he saavat alati asua eivÃ¤tkÃ¤ halua paikkaansa vaihtaa.

109. Sano: Â»Jos meri muuttuisi musteeksi Herrani sanojen kirjoittamista varten, niin totisesti, meri tyhjenisi ennen kuin Herrani sanat loppuisivat, vielÃ¤pÃ¤ vaikka lisÃ¤isimme siihen toisen yhtÃ¤ suuren meren.Â»

110. Sano edelleen: Â»MinÃ¤ olen ainoastaan teidÃ¤n kaltaisenne ihmisolento, mutta minulle on ilmoitettu, ettÃ¤ teidÃ¤n Jumalanne on Yksi Jumala. Ken tahansa siis toivoo kohtaavansa Herransa, suorittakoon hyviÃ¤ tekoja Ã¤lkÃ¶Ã¶nkÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muuta palvoko niinkuin Herraansa.Â»